

Дълго мълчание.

Чува се отгорѣ изъ стаята на тавана гласа на Желя, който пѣе:

А въ душе моеѣ темно !

Мнѣ и хочется на волю — да ехъ, да ехъ !

Всички вслушани мълчатъ.

Б о р ъ о — Вдига глава. Да, тамъ е спасението ! Скача
Азъ отивамъ при Желя. Тръгва.

И о в к а. — Се спуща. Какво правишъ, Борьо !

М а р а. — Съ отпустнати рѣцѣ извиква. Борьо !

Б о р ъ о. — Дърпа вратитѣ, натиснати отъ Йовка. Остави,
азъ трѣбва да задуша тѣгитѣ си.

Чува се задавено гласа на Желя: Да ехъ, да ехъ — —

Завѣсата пада изведнажъ

